

اقتدار والیبال اردبیل در دهه های ۵۰ و ۶۰

والیبال اردبیل روزگاری در سطح استان آذربایجان شرقی برای خودش موقعیت و جایگاه و ابهتی خاص داشت. در دهه 50 و 60 والیبال این شهر در کنار برخی از رشته های دیگر ورزشی از جمله کشتی، فوتبال و بسکتبال و دومیدانی و... حرف های زیادی در رقابت های مختلف استانی، منطقه ای و کشوری برای گفتن داشت.

والیبالیست های دهه های 50 و 60 این روزها برخی ها در صحنه و تعدادی کنار گود و شماری هم در خارج از اردبیل زندگی کرده و روزگار می گذرانند. از این جمع برخی ها نیز رخ در نقاب خاک کشیده و زودتر از آنچه تصورش می رفت به دیار باقی شتافته اند.

کسانی که در 50، 60 سال گذشته در ورزش اردبیل حضور داشته و در کنار ورزشکاران و مسئولین برای سربلندی و سرافرازی جوانان این دیار تلاش کرده و عرق ریخته اند حساسیت رقابت های والیبال آن دوران را هیچگاه نمی توانند فراموش بکنند. کسانی که در آن روزگاران و با نبود امکانات و با حداقل ها برای والیبال تلاش کرده اند و گسترش و توسعه آن در سطح منطقه را وظیفه ای بس بزرگ به حساب آورده اند امروز نیز صاحبان اصلی این رشته به شمار می روند.

بعضی وقت ها که کم لطفی ها و بی توجهی ها به بزرگان رشته های مختلف مشاهده می شود دل دوستداران واقعی و بی ادعای ورزش به درد می آید. آنهایی که گذشته ورزش اردبیل، ظلم ها و بی عدالتی ها و کج رفتاری ها در قبال آن را ندیده اند و مشاهده نکرده اند نمی توانند همت و بزرگواری این بزرگان را با تمام وجود درک بکنند. آنهایی که بر حسب اتفاق در ورزش قد علم کرده و جایگاهی برای خود دست و پا کرده اند اگر نباشند از خانواده ورزش نمی توانند به طور کامل تلاش صادقانه و بی مزد و مواجب ورزشکاران دیروز و بزرگان و پیشکسوتان امروز را درک نمایند و دین خود در قبال آنها را ادا نمایند.

این گفته و ادعای ما در ارتباط با ورزش و کلیه رشته های تحت پوشش آن می باشد و نباید فرد خاصی آن را به دل بگیرد و ما را

دشمن خود تلقی کرده و برای مقابله نسبت به طراحی نقشه های مختلف اقدام نماید.

ورزش استان برای این که بتواند انتظارات جامعه و جوانان منطقه را برآورده نماید نیازمند تلاش، همت و کوشش همه جانبه و حفظ حرمت موسفید کرده ها و پیشکسوتان می باشد. در این میان ممکن است باشند افراد معدودی از نسل گذشته که نتوانسته باشند حرمت و احترام خود نگاه دارند و دست به اعمال و رفتارهای غیر قابل قبول بزنند. مسلماً عملکرد یک یا چند نفر را نمی توان به کل جامعه ربط داد و همه را زیر سؤال برد.

ورزش اصول و چارچوب خاص خودش را دارد. مگر می توان فردی در عین ادعای مردی و مردانگی انگشت اتهام و مارک زدن به سوی دیگران بگیرد؟ مگر شدنی است که عزیزی شعار توجه به پیشکسوت در ورزش سر بدهد ولی در عمل بر خلاف ادعا عمل نماید؟ مگر پذیرفتنی می تواند باشد که امروز برای رسیدن به یک هدف خاص فردی را مورد آماج حملات مختلف قرار داد و فردایی دیگر با تغییر تاکتیک و روش، قربان صدقه اش رفت. ورزش یک رنگی و یک دلی و صداقت و روراستی را طالب است و بس.

این ها درد ورزش ما در سطح کلان است و اختصاص به دو و یا یک رشته ورزشی ندارد و امیدواریم که با فرهنگ سازی مناسب و سپردن امور ورزش به دست ورزشی ها و صاحبان اصلی آن از شدت مسایلی که می توانند ورزش را به بی راهه بکشند کاسته شود.

از اصل مطلب که همان پرداختن به روزهای خوش و پر از صفا و صمیمیت والیبالی بود دور افتادیم. برگردیم به اصل مطلب که یادآوری روزهای خوش والیبالی همیشه برای دوستداران آن می تواند خاطره انگیز باشد.

البته این را نیز باید گفت که در کنار همه خوبی ها و زیبایی ها در والیبالی نیز به مانند سایر رشته ها اختلاف سلیقه ها و تفاوت در بینش ها و عملکردها همواره مشکل آفرین بوده و بخصوص در والیبالی سال ها به دلایل مختلف مسایل حاشیه ای در آن به چشم خورده است ولی از آنجایی که همه عوامل دخیل در امر والیبالی آن روزها والیبالی بودند و خود را از یک خانواده به حساب می آوردند آستانه تحملشان بالا و بالاتر بود و اگر امروز دیده می شود که با کوچکترین مسئله، فاصله هایی عمیق بین دست اندرکاران

به وجود می آید علل آن قابل بررسی و توجه می باشد.

بهانه نوشتن این سطور دو قطعه عکسی است که از والیبال و تیم منتخب آن در آرشیو نگارنده وجود داشت. عکس هایی که زینت بخش صفحات این شماره نشریه ورزش اردبیل شده است مربوط به تیم منتخب والیبال اردبیل در سال 67 می باشد.

برای شرکت در مسابقات قهرمانی والیبال استان آذربایجان شرقی تیم منتخب اردبیل با ترکیب شهنام ابراهیمیان، مرحوم سید مرتضی گرمودی، شکور حسن زاده، سید محمد هاشمی، مرحوم رسول حیدردوست، اکبر زینی زاده، شمس الدین عاملی، کوروش فتاحی، یاور زرگین و عباس ابوالفضل زاده به همراه احد منصوری، عزت رجایی و محمد عبادی به تبریز اعزام شده بود. هر دو عکس در محل سالن سرپوشیده باغشمال تبریز محل برگزاری رقابت های قهرمانی استان گرفته شده است.

عکس دوم نیز نفرات اصلی در یکی از دیدار های تیم منتخب را نشان می دهد. شمس الدین عاملی، شهنام ابراهیمیان، شکور حسن زاده، سید محمد هاشمی، اکبر زینی زاده و مرحوم رسول حیدردوست.

دیدن این عکس ها برای کسانی که والیبال آن روزها و بازی این چهره ها را از نزدیک دیده اند می تواند خاطره انگیز باشد. خدایشان بیامرزد مرحوم مرتضی گرمودی و رسول حیدردوست را که چه ستاره هایی بودند. بازیکنانی بی ادعا، عاشق و دوستدار واقعی والیبال که عمر و جوانی خود را برای خدمت به این رشته صرف کردند. یادشان گرامی باد.

برای همه پیشکسوتان، بزرگان و نام آوران عرصه والیبال که صداقت، یک رنگی، درستی، امانتداری، تواضع، خدمت بی منت و عشق به جوانان و این رشته ورزشی را در عمل به اثبات می رسانند آرزوی توفیق هر چه بیشتر داریم. یا حق